

malprisen vilde skaffe rigeligt af Tørv. Det er et gammelt Trick, naar et Spørgsmaal er en ubehageligt, at gaa uden om det ved at vende det om og rette det til sin Modpart. Jeg har nemlig ikke været inde paa at docere, hvorvidt en Maksimalpris gav tilstrækkeligt med Tørv. For mig og mit Parti staar det saaledes, at den Maksimalpris, der af Regeringen gennem den højtærede Indenrigsminister er blevet foreslaaet her, er en fuldt forsvarlig Pris, en Pris, der vil give saavel Arbejdere som Producenter et lønnende Udbytte af deres Gerning, og ud fra denne min Overbevisning, der kan bilægges med mange Beviser fra Tørveejere omkring i Landet, er det min Opfattelse — og mit Partis Opfattelse —, at der paa Grundlag af en saadan Maksimalpris vil komme tilstrækkeligt af Tørv paa Markedet, fordi det vil være en lønnende og forsvarlig Beskæftigelse at producere Tørv. Derfor er det ærede Medlem ikke i den rigtige Gade, naar han vender det for ham saa generende Spørgsmaal om og stiller et Kontraspørgsmaal til mig. Det ærede Medlem (Laurson) sluttede med at sige, at han ikke var overbevist. Det forbauser mig i allerhøjeste Grad. Det forekommer mig, at Beviserne er saa klare, saa tydelige, saa let forstaaelige, at naar man overhovedet vilde modtage Overbevisning, maatte de Beviser, som er fremførte saavel af den højtærede Indenrigsminister som af den ærede Ordfører for det radikale Venstre (Vejstrup) og af undertegnede, have været fuldt overbevisende om, at det maatte være det rigtige Standpunkt at stemme for det foreliggende Forslag.

Jeg plejer ikke at være Sortseer, men jeg vil gerne i Tilslutning til den ærede Indenrigsminister sige, at det er et højt Spil, der spilles, naar man fra Venstres og det konservative Folkepartis Side vil stemme dette Forslag ned. Situationen er paa mange Maader saa alvorlig, at der skal en overordentlig Portion Mod til at gøre det. Modige Mænd og Kvinder har ethvert Samfund til enhver Tid Brug for i rigelig Udstrækning, men for mig staar det saaledes, at det Mod, de ærede Medlemmer her tager sig paa, er et Mod, der nærmer sig Hasardspillerens.

Laurson: Den højtærede Indenrigsminister søgte at konstatere en Inkonsekvens i mine Udtalelser, idet han mente, at mine Bemærkninger om, at Konkurrencen skulde regulere Priserne, ikke kunde stemme med Tørvfabrikanternes Talen om

Oprettelse af Salgskontorer. Jeg kan ikke indse, der er nogen Inkonsekvens heri, idet jeg tidligere har indrømmet Muligheden for, at nogle lige straks vil forsøge paa at skrue Priserne op, men naar først Tørvfabrikationen kommer rigtig i Gang, skal Prisen nok reguleres af sig selv. Naar dertil kommer — som det er udtalt af det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (P. Nørgaard) —, at de jyske Tørvfabrikanter vil garantere for, at Prisen paa gode jyske Tørv ikke kommer til at overstige 40 Kr., er der dog, forekommer det mig, nogen Garanti heri.

Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Johan Hansen) talte om, at han aldrig havde set, at Salgskontorer havde virket regulerende nedad paa Priserne. Jeg er i det heldige Tilfælde maaske at være mere kendt med den Slags end det ærede Medlem. Jeg har nemlig den Ære paa 19de Aar at sidde som Formand for et Salgskontor af nævnte Art — ganske vist ikke for Tørv, men for Teglværksprodukter —, og jeg skal i Korthed udtale derom, at det har virket til fuldkommen Tilfredshed saavel for Producenterne som for Kunderne, det vilde jeg kunne belægge med Bevis, hvis jeg havde Tid dertil. Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at den Gang der var Tale om Fastsættelse af Maksimalpriser paa Mursten — det har vi, som bekendt, endnu —, var det ikke, fordi de her i Landet værende Salgskontorer for Teglværksprodukter havde skruet Priserne for højt op; det var, fordi der blev knap Tid paa Mursten, og der var saa enkelte udenfor Salgskontorerne, som tog Priser, der laa omkring ved 50 pCt. højere end Salgskontorerens. Da Maksimalpriserne saa endelig blev fastsat af det dertil beskikkede Nævn eller Udvalg, blev de fastsat paa Grundlag af Produktionsprisen, som var udfundet ved, at en stor Del af Landets betydelige Teglværker maatte aflevere deres Regnskaber i disses allerdyreste Konsekvenser; og Maksimalpriserne blev, da de blev fastsat, dog lidt højere end de Priser, de eksisterende Salgskontorer tog. Salgskontorerens Priser blev altsaa forhøjet ved Indførelsen af Maksimalpriserne, og det maa jeg vel mene er et Bevis for, at Salgskontorer kan virke regulerende, saaledes at Priserne ikke kommer unødigt op.

Den højtærede Indenrigsminister talte dernæst om, at det var en grusom Paa-stand — eller saadant noget lignende —, at man skulde fremme Produktionen eller faa mere Brændsel ved, at man gav sig